

כשהזוגיות מתייבשת

1. גאולת הזוגיות

והוצאתי אתכם מתחת סבלת מצרים והצלתי אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בְּזָרוּעַ
נְטוּיָהּ וּבִשְׁפָטִים גְּדֹלִים: וְלִקְחֹתִי אֶתְכֶם לִי לְעָם וְהִיִּיתִי לָכֶם לאלהים וידעתם כי אני ה'
אלהיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים (שמות ו, 1-2)

2. חזרה לחיי אמצעים

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תִּדְּשָׂא הָאָרֶץ דָּשָׂא עֵשֶׂב מִזְרִיעַ זָרַע עֵץ פְּרִי עֵשָׂה פְּרִי לְמִינֹו אֲשֶׁר זָרְעוּ
בּוֹ עַל הָאָרֶץ וְהִי כֵן: וּתּוֹצֵא הָאָרֶץ דָּשָׂא עֵשֶׂב מִזְרִיעַ זָרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֵשָׂה פְּרִי
(בראשית א, יא-יב)

מתחילה הבריאה ראוי היה טעם העץ להיות גם הוא כטעם פריו. כל האמצעים המחזיקים איזו מגמה
רוחנית גבוהה כללית ראויים היו להיות מוחשים בחוש נשמתית באותו הגובה והנועם, שעצם המגמה
המורגשת בו כשאנו מציירים אותה. אבל טבע הארץ, התנוודות החיים, ולאות הרוחניות כשהיא
נסגרת במסגר הגופניות, גרם שרק טעמו של הפרי, של המגמה האחרונה, האידיאל הראשי, מורגש
הוא בנעמו והדרו, אבל העצים הנושאים עליהם את הפרי, עם כל נחיצותם לגידול הפרי, נתעבו
ונתגשמו ואבדו את טעמם. זהו חטא הארץ, שבעבורו נתקללה כשנתקלל גם האדם על חטאו. וכל פגם
סופו לתיקון. על כן, מובטחים אנו בברור, שיבואו ימים שתשוב הבריאה לקדמותה, וטעם העץ יהיה
כטעם הפרי, כי תשוב הארץ מחטאה, וארחות החיים המעשיים לא יהיו גורמים לחוץ (לעשות מחיצה)
בעד הנועם של האור האידיאלי, הנתמך בדרכו על ידי אמצעים הגונים, המחזיקים אותו ומוציאים אותו
מן הכוח אל הפועל. (אורות התשובה, הראי"ה קוק, עמ' מט')

3. למה התחתנו?

אמר רבא בשעה שמכניסין אדם לדין אומרים לו 1. נשאת ונתת באמונה 2. קבעת
עתים לתורה 3. עסקת בפריה ורביה 4. צפית לישועה 5. פלפלת בחכמה 6. הבנת
דבר מתוך דבר ואפילו הכי אי יראת ה' היא אוצרו אין אי לא לא (שבת לא, א)

4. עץ הדעת ועץ חיים

הצפיה לישועה איננה רק על העתיד, אלא גם בהווה, לצפות לכל שעה שאפשר
שתופיע בה הגאולה... זהו עניין 'חבלי גאולה' 'חבלי משיח' מלשון חבלים המושכים.
(מי מרום, ממעיני הישועה, הרב חרל"פ, עמ' יא')

5. להפוך כעס לרחמנות

ידע, שְׁהַתְּקָלִית שֶׁל הַבְּרִיָּאָה הוּא שְׁעֲשׂוּעַ עוֹלָם הַבָּא. וְאִי אֶפְשָׁר לְקָרֵב זֹאת הַתְּקָלִית
לְמַחְשָׁבוֹת בְּנֵי - אָדָם, כִּי זֹאת הַתְּקָלִית עָלְיוּ נֶאֱמַר (ישעיהו ס"ד): "עֵין לֹא רָאָתָה וְכוּ'".
אֲבָל הַצְּדִיקִים בְּצִמְתָּ, גַּם הֵם יְכוּלִים לְתַפֵּס בְּמַחְשַׁבְתָּם תְּקָלִית עוֹלָם הַבָּא. וְכָל אֶחָד
וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, לְפִי שְׂרָשׁוֹ שֵׁישׁ לוֹ בְּתוֹךְ נִשְׁמַת הַצְּדִיק, כֵּן מְקַבֵּל מִמֶּנּוּ גַם כֵּן זֹאת
הַתְּקָלִית, כִּפִּי הַפֶּרֶת הַכֶּעַס בְּרַחֲמָנוֹת. הֵינּוּ כְּשֶׁבָא אָדָם לְכָלֵל כֶּעַס (ליקוטי מהר"ן, רבי
נחמן, יח, ב)

6. חיבור עמוק להווה

כל מה שנותן כוח יותר גדול לעולם הבא הרי הוא יותר חי באומץ גם בעולם הזה.
(אורות, הראי"ה קוק, עמ' כו)

7. הנקודה הבחירתית היחידה

גְּמַלְתָּהוּ טוֹב וְלֹא רָע כֹּל יְמֵי חַיִּיה (משלי לא, יב)
דרה דעקבתא דמשיחא טב מלגאו ולבושא דיליה ביש דא איהו עני ורוכב על חמור
(תיקוני זוהר, תיקון ס')

8. שיחה יומית: לגעת בכאב

כל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחתה ושאינו מתאבל על ירושלים אינו רואה בשמחתה (תענית ל, ב)
עבודה עם הדמיון: כל אחד מדמיין אחד את השני בראיה חיובית וככה יצירה של דריכות חיובית זה לזה.